

Een goed gesprek (1) (juni 2001) (Logboek).

Er zijn de hele week al “schoonmaakmoeders” in de klas. Ze helpen ons één keer in de zoveel tijd met het soppen van de kasten en het wassen van alle kleutermaterialen. Hartstikke fijn! In de eerste kring van de dag zitten ze erbij. Ik vraag dan steeds wie weet wat ze komen doen enzo.

Vandaag ging het zo:

Ik: Wie zit er vandaag bij in onze kring?

Roos: Jip zu moeder.

Fieke: Nee, dat is Wilma!

Ik: Wat is zij nou meer? Jip zijn moeder of Wilma?

Vragende blikken. Stilte in de kring. Wat is dit voor een vraag?

Ik: Als je aan haar denkt, wat denk je dan? Denk je: dat is Jip zijn moeder of denk je: dat is Wilma?

De meningen zijn verdeeld. De meeste kinderen worden het echter snel eens: Het is meestal Wilma.

Jip: Nee, het is altijd mijn moeder!

Ik: Kan je zeggen, waarom je dat vindt, Jip?

Jip: Nou, ze heeft mij gekregen dus ik vind haar altijd mijn moeder. Van mij. Ze is van mij de moeder en niet Wilma.

Ik: Van wie krijgen die moeders dan die kinderen?

Jan: Van God. (Met een diepe zucht, dat juf zo dom is dat ze dat nou nog niet weet...)

Een aantal vingers schiet nu meteen de lucht in.

Larissa: Van de vaders krijgen ze het kind!

Merlijn legt wel even uit, hier en daar onderbroken door haar kleine broertje Luc, hoe dat in z'n werk gaat. Ongeveer! Eitjes, piemels, alles komt voorbij en niet logischer wijs in chronologische volgorde...

Ik: Hoe weet je nou wie je moeder is of wie je vader is?

Loïs: Nou, gewoon, dat zie je!

Ik: Waar zie je dat aan?

Loïs: Aan hun gezicht.

Larissa: Je komt eruit en dan draai je je om. (Ze doet het even voor. Stort al draaiend van haar stoeltje op de grond in de kring.) En dan zie je: dat is je moeder!

Ik: En je vader?

Merlijn: Dat is de man, die je nevelstern doorknipt en dan weet je het, daar ben je zelf bij.

Jip: Als ik later vader wordt, dan weet ik: dat is mijn kind.

Ik: En wat is het grootste verschil tussen vaders en moeders?

Nu komt de hele kring weer in beweging en niet alleen die oudste wijsneuzen, die al met één been in groep drie staan. Er volgt een hele opsomming: gel-gebruik, kleding, borsten versus piemels, werken, autorijden, voorlezen, koken, spelen, stoeien, etc. etc. etc.

Ik: Maar nu het allergrootste verschil?

Gijs: Uit de tutjes van de mamma's komen de baby's en dat kan met de piemels niet!

Joost: Zelfs van binnen zijn ze niet hetzelfde, omdat ze andere dingen doen. Baby's krijgen!

Ik: zijn ze ook ergens hetzelfde in?

De klas begrijpt deze vraag niet meteen.

Ik: Kan je iets bedenken, dat Pappa en Mamma allebei hetzelfde hebben?

Er wordt stevig nagedacht. Eventjes komt er iets van de eerder opgesomde lijst-van-verschillen terug. We concluderen dat er meer verschillen zijn dan 'dezelfde' dingen.

Maar dan zegt Merlijn: Ik weet wat...ze zijn wel hetzelfde, omdat ze allebei van jou houden...

En dan is het de hoogste tijd om aan het werk te gaan!

